

[Bomholt.]

vejinspektørerne, andrage i alt ca. 35 Mill. Kr. Det Punkt var opstillet som Punkt Nr. 1 paa Arbejdsbudgettet. Men Virkeligheden har desværre formet sig noget anderledes. I Henhold til Lovene af 1. Maj 1937 og 13. April 1938 er der kun søgt om Tilskud til saadanne Anlæg i Forhold til en samlet Udgift af 5½ Mill. Kr. — dette Beløb, det vil jeg gerne tilføje, vedrører kun Anlæg af Stier ved bestaaende Veje, ikke Anlæg af helt nye Veje og ikke Anlæg af Stier uden om Vejnettet. Men Beløbet er trods alt beskedent, og Arbejdsløshedssituationen er fortsat en saadan, at der bør gøres, hvad gøres kan, herfra for de langvarigt arbejdsløse, for at de kan komme ind i et normalt Arbejdsforhold, igen blive Medlemmer af deres Arbejdsløhedskasse o. s. v.

Lovforslaget gaar da ud paa, at Justitsministeren, der er Færdselspolitiets øverste Chef, kan paalægge de kommunale Myndigheder at anlægge Cyklestier og Gangstier. Det skal ske efter Forhandling med Socialministeren og Trafikministeren. Det er en Forudsætning, at der ikke gives en Kommune Paalæg om at gennemføre et saadant Arbejde, medmindre Kommunen kan faa Tilskud til Arbejdets Udførelse i Henhold til Lov af 13. April 1938. Herom maa Socialministeren træffe Afgørelse. Hvis ikke der er tilstrækkelig mange arbejdsløse i en Kommune, vil jeg gaa ud fra, at man kun i Nødsfald vil sætte et saadant Arbejde i Gang.

Der skal forhandles med Trafikministeren, for at der kan blive nogenlunde ensartede Trafikanlæg langs Vejene. Det er rimeligt, at de indvundne Erfaringer kommer de fremtidige Anlæg til gode. Den tekniske Side af Sagen maa henhøre under Ministeriet for offentlige Arbejder. Man kan maaske have sine Bekymringer over for en Ordning, der inddrager tre Ministerier i Sagens Løsning, men det er dog mit Indtryk, efter at jeg har sat mig ind i Sagen, at der kan skabes en saadan Ordning Ministerier og Kontorer imellem, at Ekspeditionen faktisk forløber paa samme Maade, som om det kun var eet Ministerium, der havde med Tingen at gøre.

Der staar ikke i Lovforslaget, at den højtærede Justitsminister udsteder Paalæg efter forudgaaende Forhandling med de paa-gældende kommunale Myndigheder, men jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at en saadan Forhandling vil finde Sted, og det vilde maaske være rigtigst at skrive det i selve Loven.

Hvad Økonomien angaar, kan Kommu-

nerne forvente et meget stort Tilskud i Henhold til Beskæftigelseslovens § 3. Landkommuner og Amtskommuner kan faa fra 90 til 100 pCt. af Udgiften til Arbejdsløn refunderet, dog ikke ud over Halvdelen af samtlige de med Arbejdet forbundne Omkostninger. Det maa siges at være et favorabelt Tilbud. Kommunerne kan faktisk ikke fremkomme med berettigede Indvendinger over for saadant Arbejdes Iværksættelse, naar der ydes saa store Tilskud, at man praktisk talt faar Udgiften til Lønninger dækket, og det notabene er Arbejde af almenyttig Karakter. Anlæg af Cykle- og Gangstier er en udmærket Form for offentlige Arbejder. Arbejdslønnen andrager en stor Del af de samlede Udgifter, man kan vel sige en større Del end ved de fleste andre Arbejder.

Købstadkommunerne kan i Henhold til Lovforslagets Bemærkninger tilsyneladende ikke forvente en saa gunstig økonomisk Løsning. Der skrives i Bemærkningerne — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Da Fordelingen af Motorafgifterne, for saa vidt angaar Købstadkommuner, finder Sted efter andre Regler, vil det direkte Tilskud til disse Kommuner — ligesom ved Vejfondstilskud — ikke kunne overstige Halvdelen af de med Anlægget forbundne samlede Omkostninger.“

Jeg henstiller til den højtærede Ministers Overvejelse, om ikke samtlige Kommuner, Landkommuner, Amtskommuner og Købstadkommuner, kunde stilles nogenlunde ens med Hensyn til Tilskud. Jeg vilde sætte stor Pris paa, om det kunde lade sig gøre. Købstadkommunerne har hidtil ligget i Spidsen, naar det gjaldt Iværksættelse af offentlige Arbejder, og det vil være rimeligt ved en fortsat Lovgivning at tage Hensyn hertil.

De Vejbaner, der fortrinsvis bliver Tale om, vil formentlig blive dem, der ligger i Nærheden af Bysamfund, Tilkørselsvejene. Der kan naturligvis ogsaa være Tale om Stationsbyer og Landsbyer. Der tænkes først og fremmest, vil jeg tro, paa Erhvervs-trafikken, hvis man kan skelne mellem Erhvervs-trafik og Turisttrafik. Den nye Hovedlandevejsordning, som vi har faaet, fremtvinger i Virkeligheden et Forslag som dette. Har man sagt A, er man næsten nødt til at sige B. Har man gennemført en saa kraftig Trafik af Biler paa Hovedvejene, som sket er, maa man næsten nødvendigvis i næste Omgang skaffe Sikkerhed for andre Trafikanter. Der kommer vel den Dag, da der maa anlægges Cykle- og Gangstier ved